

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du folk, som christne kaldes vil

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du folk, som christne kaldes vil", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 34.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson02val-shoot-workid62307.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 141.

☒ Mel. Guds Søn er kommen af himmelen.

☒ Du folk, som christne kaldes vil,
Guds salvede og fromme,

* * * 35

☒ Alt siden hand ved daaben til
Sin samfund dig lod komme,
Betænk, betænk, og agt det stort,
Hvad Gud har dig i daaben giort,
Hvad naade dig er skenket.

☒ 2. Du varst, før du til verden kom,
Og før du noget giorte,
Alt under vredens strenge dom,
Fordømt, fortabt og borte,
Du havde af forældres blod
Et sind, som var din Gud imod,
Og vilde ham ey kiende.

☒ 3. Dit liv og siel var fuld af synd
I gierning, ord og tanker,
Som i en ond og raadden brønd
Det fule vand sig sanker,
Den deylighed du i var skabt,
Guds billede, du havde tabt,
Og al din pragt forloret.

☒ 4. Der du var saa elendig fød,
Hvad havde du at vente?
Guds vrede, straf og evig død
Som syndens sold og rente,
Din arme siel med kroppen var
En satans træl, et vredens kar,
Som evig skulde brænde.

☒ 5. Al denne ulyksalighed,
Alt det dig skade kunde,

* 36

☒ Det sank i daabens vande ned,
Og evig gik til grunde,
Alt hvad ved Adam var forseet,
Og ved dig selv var ilde skeet,
Har Gud i daaben druknet.

☒ 6. De sorte lenker sank som bly
I daabens frelse-vande,
Gud lod dig fri og skøn og ny
I naadens rige lande,
Hand gav dig børne-ret og navn,
Og tog dig i sin milde favn,
Som alle himle bærer.

☒ 7. Hvad af naturen er med band
Og vredens dom beslaget,
Det haver Gud i daabens vand
Igien til naade taget,
I daaben bliver døden død,
Og satans rige lider nød,

Naar Gud os toer og bader.

✠ 8. O søde daab! o himmel-bad!
Jeg kom til dig saa usel,
Men JEsus mødte mig saa glad,
Og skiulte al min blusel,
Ham selv jeg til en klædning fik,
Og i hans blod og død jeg gik
Her ind i naadens arme.

✠ 9. O rene flod! o livets brønd!
O paradises egne!
Al verden er mod dig kun dynd
Og pøle-vand at regne,

* 37

✠ I dig har Gud en virkning lagt,
For hvilken satans hele magt
Forferdes maa og falde.

✠ 10. Din væde er ey saa gemeen
Som alle andre brønde,
Thi du gjør sielen himmel-reen
Og fuld af JEsu ynde,
Guds kierlighed og Christi blod
Udgyder sig i daabens flod
Ved Aandens naade-strømme.

✠ 11. Det bør dog tages vel i agt,
Og holdes høyt i ære,
Dit levnet om din daabes pagt
Bør altid vidne bære,
At det af dyder skinne kand,
Og prise Gud for naadens stand
I alle sine dage.

✠ 12. Saa lad da ingen satans list
Berøve dig dit gode,
Men vær en deylig himmel-qvist,
Og frugtbar JEsu pode,
Der svarer til det christen navn,
At du din daabes frugt og gavn
Kand her og evig nyde.

* * *